

SA wasdee ctuary

Vol 57 : 3Q20

ฉบับที่ 57 ประจำไตรมาสที่ 3 ปี 2563

Sponsored by

Society of Actuaries of Thailand (SOAT)

CELEBRATING 10 YEARS OF PROFESSIONAL EXCELLENCE

บริษัท ทีม เอ็กซ์เซลเลนซ์ คอนซัลติ้ง จำกัด ขอขอบคุณลูกค้ากว่า 500 ราย ที่ให้ความไว้วางใจและเชื่อมั่นในบริการของเราตลอดระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา เรายังคงมุ่งมั่นที่จะส่งมอบบริการด้านคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ดีที่สุดด้วยมาตรฐานระดับสากล ผสานความร่วมมือจากบริษัทพันธมิตรด้านคณิตศาสตร์ประกันภัยของเราทั่วโลกต่อไป

OUR SERVICES

การประเมินผลประโยชน์พนักงานตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 ผลประโยชน์ของพนักงาน (TAS19)
การประเมินผลประโยชน์พนักงานตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 2 การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ (TFRS2)
การให้คำปรึกษาด้านคณิตศาสตร์ประกันภัยสำหรับบริษัทประกันชีวิตและประกันวินาศภัย

- การพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัย
- การลงนามรับรองการประเมินมูลค่าสำรองประกันภัย และเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง
- การประเมินมูลค่าสำหรับการควบรวมธุรกิจประกันภัย
- การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสำหรับ
- การจัดทำสมมติฐานทางคณิตศาสตร์ประกันภัย
- โปรแกรมสำเร็จรูปด้านคณิตศาสตร์ประกันภัย (Mo.net®, IFM®, CMF®)
- การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 17 สัญญาประกันภัย (IFRS17)
- การฝึกอบรมและสัมมนาด้านคณิตศาสตร์ประกันภัย

หลังจากที่ “สวัสดิ์แอกซัวรี” ในฉบับที่ผ่านมาได้คุยกันเรื่อง Asset Liability Management (ฉบับที่ 55) กับ เรื่อง Investment Risk (ฉบับที่ 56) กันอย่างจุใจไปแล้ว ก็หวังว่าจะเป็นประโยชน์กับทุกคนที่ได้อ่านและไว้ใช้เป็นอ้างอิงในการจัดการกับเงินลงทุนของบริษัทประกันภัย รวมถึงการบริหารเงินส่วนตัวของตัวเอง

ฉบับนี้เราจะมาคุยกันเรื่องอื่นๆ บ้าง เริ่มด้วยเรื่อง “ความจำเป็นที่ต้องสำรองการโดนเบี้ยวหนี้ TFRS9” ซึ่งเป็นมาตรฐานรายงานการเงินฉบับใหม่ที่มีผลบังคับใช้ไปในต้นปี 2563 เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นที่น่าสนใจสำหรับบริษัทที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ทั่วไป ไม่ใช่กระทบเพียงแต่ธนาคารหรือสถาบันการเงินเพียงอย่างเดียว และธุรกิจประกันภัยก็ต้องใช้ TFRS9 ควบคู่ไปกับ TFRS17 กันอยู่แล้ว จึงเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้สำหรับอุตสาหกรรมประกันภัยเช่นกัน

เมื่อเรากลับมาเรื่อง TFRS9 แล้วก็อดหยิบยกเรื่องของ TFRS16 มาด้วยไม่ได้ ทางผมจึงเขียนเรื่อง “พลิกโฉมงบการเงินกับการประเมินสัญญาเช่า ตาม TFRS16” ซึ่งก็ได้เริ่มใช้ไปแล้วเช่นกัน ภายใต้หลักการใหม่ดังกล่าว ทำให้ส่งผลกระทบต่อตัวเลขในงบการเงินของ “ผู้เช่า” อย่างมีสาระสำคัญ และทำให้การประเมินเกิดความซับซ้อนมากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องของการหาอัตราคิดลดที่เหมาะสมเพื่อนำไปใช้ประเมินมูลค่าตาม TFRS16

และก็เข้าเรื่องแก่นของธุรกิจประกันภัย ซึ่งผมเลือกที่จะหยิบยกหัวข้อเรื่อง “ทิศทางของธุรกิจประกันภัย กับการประกันภัยไวรัสโคโรนา (COVID-19)” เพราะเป็นเนื้อหาที่ถูกพูดถึงกันมากมาย โดยเฉพาะในช่วงที่แบบประกันนี้ได้ถูกนำออกมาขายตั้งแต่ต้นปี 2563 จนถึงตอนนี้ ผมจึงหยิบยกภาพรวมและแนวโน้มตลาดประกัน โภชภัยของนักคณิตศาสตร์ต่อมุมมองการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) รวมถึง

Hello from Editor!

พิเชฐ เจียรมนณีทวีสิน (ทอมมี่) บรรณาธิการ

มุมมองความเสี่ยงและโอกาสต่อภาคธุรกิจ และ จุดบอดของประกันโควิด-19 ที่บริษัทประกันต้องพิจารณา โดยสรุปนั้น นักคณิตศาสตร์ประกันภัยจำเป็นต้องใช้ปัจจัยต่างๆ ในการคิดคำนวณหรือใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ อีกด้วย

ผมมองว่าการที่บริษัทประกันออกมาประกันโควิด-19 นั้นเป็นเรื่องน่าภูมิใจสำหรับคนไทย ที่วงการประกันภัยยินดีออกมาแบกรับความเสี่ยงให้ แต่การขายประกันโควิด-19 ของบริษัทประกันภัยครั้งนี้ มันเหมือนกับการโยนหัวก้อยครับ ถ้าผลออกมาว่ามีการควบคุมพฤติกรรมหรือปัจจัยต่างๆ ได้รัดกุมก็จะทำให้ผลประกอบการของบริษัทประกันภัยออกมาดีครับ แต่ถ้าผลออกมาเป็นอีกมุมหนึ่ง บริษัทประกันภัยก็อาจจะได้ไม่คุ้มเสียก็ได้ครับ บริษัทประกันภัยที่ยึดคอนเซ็ปของการประกันภัยนั้น จะต้องสามารถรู้ล่วงหน้าโดยอาศัยสถิติที่มีและบอกว่าแบบประกันที่ขายอยู่นี้จะไม่ขาดทุน แต่แบบประกันโควิดนี้ยังมีจุดบอดของสถิติและความเสี่ยงที่ควบคุมไม่ได้ตามที่อธิบายมา ไม่ว่าจะเป็นแผลลึกลับแบบน้ำท่วม วิกฤตการณ์ของยา การกักตุนหลายกรณี หรือแม้กระทั่งการวิวัฒนาการของไวรัสเป็นระลอกคลื่นที่เราไม่อาจรู้ได้ ทั้งหมดนี้ ผู้ที่ได้ซื้อประกันภัยไปแล้ว สามารถสบายใจได้ว่าจะได้รับค่าคุ้มครองและได้รับเงินตามที่บริษัทประกันเขียนไว้ในสัญญา

CONTENTS

ฉบับที่ 56/2563

- 04 - ก้าวไปกับสมาคมแอกซัวรีไทย
- 08 - ความจำเป็นที่ต้องสำรองการโดนเบี้ยวหนี้ TFRS9
- 11 - พลิกโฉมงบการเงินกับการประเมินสัญญาเช่า ตาม TFRS 16
- 14 - ทิศทางของธุรกิจประกันวินาศภัย กับการประกันภัยไวรัสโคโรนา (COVID-19)

ก้าวไปกับ สมาคมแอกชูวรีไทย

สมาคมนักคณิตศาสตร์ฯ อยากจะขอฝากให้พี่น้องชาวแอกชูวรี เข้าไปกดติดตาม YouTube Channel ที่ “SOAT Thailand” และกดไลค์แฟนเพจ “The Society of Actuaries of Thailand” เพื่อติดตามข่าวสารต่างๆ ของสมาคมฯ

ผลการดำเนินงานคณะกรรมการสมาคมฯ

1. คุณหญิงพัชร์ ปรัชญานิมิต อุปนายกสมาคมฯ และดร.พีรภัทร ฝอยทอง กรรมการสมาคมฯ เป็นตัวแทนเข้าร่วม ให้ข้อมูล และความรู้ แก่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.) ได้จัดให้มีโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของไทย เพื่อรองรับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยมี บริษัท เบเคอร์ แอนด์ แม็คเคนซี จำกัด เข้ามาเป็นผู้สัมภาษณ์

เพื่อจัดทำโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของไทย (Data Flow) ในวันอังคารที่ 26 พฤษภาคม 2563 เวลา 10.30 - 12.00 น. ณ ห้องประชุม 206 ชั้น 2 อาคารสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)

2. คุณพิเชฐ เจียรมณีทวีสิน นายกสมาคมฯ เป็นตัวแทนเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการสำนักงานอตราเบี้ยประกันวินาศภัย ครั้งที่ 1/2563 - 2564 ในวันศุกร์ที่ 19 มิถุนายน 2563 เวลา 09.30 - 12.00 น. ณ ห้องประชุม Board Meeting ชั้น 7 สมาคมประกันวินาศภัยไทย

3. คุณอมรทิพย์ จันท์ศรีขวลา อดีตนายกสมาคมฯ คุณพิเชฐ เจียรมณีทวีสิน นายกสมาคมฯ และคุณนิติพงษ์ ปรีชญาณีต อุปนายกสมาคมฯ เป็นตัวแทนเข้าพบสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนักคณิตศาสตร์ เพื่อเป็นหลักการร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่..) พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่..) พ.ศ. .... โดยร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับ มีบทพิจารณาเรื่องนักคณิตศาสตร์ประกันภัยและนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแต่งตั้งซึ่งมีประเด็นเกี่ยวกับคุณสมบัติ บทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยและนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแต่งตั้งต่อระบบธุรกิจประกันภัยตลอดจนการพัฒนา นักคณิตศาสตร์ประกันภัย ให้เพียงพอกับการพัฒนาของระบบธุรกิจประกันภัย ในวันพฤหัสบดีที่ 2 กรกฎาคม 2563 เวลา 10.00 - 12.00 น. ณ ห้องประชุม 301 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (อาคารเทเวศร์)

4. คุณพิเชษฐ เจียรณิทวีสิน นายกสมาคมฯ และคณะกรรมการกสมาคมฯ เข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการกสมาคมฯ นักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 1/2563 เพื่อวางแผนการพัฒนาสมาคมฯ นักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย ในวันพฤหัสบดีที่ 16 กรกฎาคม 2563 เวลา 13.00 - 14.00 น. ซึ่งการประชุมในครั้งนี้จัดเป็นการประชุมออนไลน์ โดยใช้โปรแกรม Google Meet

5. คุณพิเชษฐ เจียรณิทวีสิน นายกสมาคมฯ เป็นตัวแทนเข้าร่วมประชุมหารือ และพิจารณาความเห็น ข้อเสนอแนะ ต่อร่างการกำหนดอัตราเงินค่าเวนคืนตามกรมธรรม์ประกันภัย และเงื่อนไขการจ่ายเงิน พ.ศ. ... (CSV) และร่างหลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบอัตราเบี้ยประกันภัย สำหรับบริษัทประกันชีวิต (Profit test) จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) และสมาคมประกันชีวิตไทย ในวันศุกร์ที่ 14 สิงหาคม 2563 เวลา 10.00 น. ณ ห้องประชุม 201 ชั้น 2 สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)

ประชาสัมพันธ์

สืบเนื่อง เรื่องการเรียนเชิญสมาชิกทุกท่าน เข้าร่วมประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2563 ในวันที่ 25 มีนาคม 2563 เวลา 13.30-15.00 น. ณ ห้องประชุม 701 ชั้น 7 สมาคมประกันชีวิตไทย ที่ผ่านมา แต่มีเหตุจาก การแพร่ระบาดของโรคไวรัส Covid-19 ที่ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น เพื่อสนองนโยบายภาครัฐ และความปลอดภัยของทุกท่าน และลดการแพร่ระบาดของโรคไวรัส Covid-19 ทางสมาคมฯ นักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย จึงขอเลื่อนการประชุมดังกล่าวออกไป บัดนี้ ทางสมาคมฯ นักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย เห็นว่าเหมาะสมที่จะจัดประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2563 โดยสมาคมฯ นักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย ก็มีแผนป้องกันการแพร่ระบาดของโรคไวรัส Covid-19 เพื่อความปลอดภัยของสมาชิกทุกท่าน จึงเลือกจัดการประชุม 2 แบบ ให้สมาชิกเลือกเข้าประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2563 โดยจะมีแบบเข้าร่วมประชุม ณ สถานที่จัดประชุม และแบบออนไลน์ โดยใช้โปรแกรม Google Meet ซึ่งการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2563 จะจัดขึ้นในวันพฤหัสบดีที่ 20 สิงหาคม 2563 เวลา 13.00 - 15.00 น. ณ ห้องประชุม 8/1 ชั้น 8 บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) จึงขอเรียนเชิญสมาชิกทุกท่านเข้าร่วมการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2563 ตามวัน และเวลาดังกล่าว โดยมีกำหนดการ ดังต่อไปนี้

13.00 - 15.00 น. ประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2563 โดยมีวาระดังนี้

วาระที่ 1 รับรองรายงานการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2562

(Approval of Minutes AGM 2019)

วาระที่ 2 รายงานการดำเนินงานที่ผ่านมา

(Summary of Management Activities)

วาระที่ 3 พิจารณางบการเงินสำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 ธันวาคม ประจำปี 2562

(Approval of Financial Statement of 2019)

วาระที่ 4 พิจารณา

1.1 แต่งตั้งผู้ตรวจสอบบัญชีประจำปี 2563

(Appointment of SOAT Auditor for 2020)

1.2 แก้ไขกฎระเบียบข้อบังคับ

(Approval of SOAT Constitution : Revised)

วาระที่ 5 เรื่องอื่นๆ (ถ้ามี)

สมาคมฯ จึงขอเรียนเชิญสมาชิกทุกท่านเข้าร่วมประชุมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และในช่วงสถานการณ์ปัจจุบันตามรายละเอียดข้างต้น จึงให้ท่านเลือกการเข้าร่วมประชุม 2 ช่องทาง ดังนี้

1. เข้าร่วมประชุม ณ สถานที่จัดประชุม ห้องประชุม 8/1 ชั้น 8 บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)
2. เข้าร่วมออนไลน์ โดยใช้โปรแกรม Google Meet รหัสเข้าร่วมประชุม meet.google.com/rgm-tjtu-bey

ทั้งนี้ ท่านสามารถเข้าไปเยี่ยมชม Website สมาคมได้ที่ www.soat.or.th

ความจำเป็นของสำรองการ โดนเบี้ยวหนี้ TFRS9 ในยุคโควิด

อาจารย์ทอมมี่ (พิเชฐ เจียรมณีทวีสิน)

กรรมการผู้จัดการบริษัท ABS และนายกสมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัย

หลายคนคงเคยได้อ่านข่าวเกี่ยวกับ มาตรฐานรายงานทางการเงิน TFRS9 และมีความเข้าใจผิดคิดว่าจะมีผลกระทบกับพวกสถาบันการเงินเพียงอย่างเดียว เพราะคุ้นเคยแต่คำว่า NPL (Non Performing Loan) หรือ หนี้เน่า เท่านั้น ซึ่งปกติก็ต้องคำนวณการตั้งสำรองเพื่อหนี้เน่าพวกนี้อย่างจริงจังกันไป

ผมจึงอยากเขียนในมุมมองของผลกระทบกับกิจการอื่นที่ไม่ใช่สถาบันการเงินบ้าง ซึ่งมาตรฐานบัญชีตัวนี้ บังคับใช้กับทุกกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (PAEs: Publicly Accountable Entities) แปลว่าบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ทั้งหมด รวมถึงบริษัทในเครือก็ต้องคำนวณด้วยเช่นกัน

• TFRS9 สำคัญแค่ไหนกับบริษัททั่วไปในตลาดหลักทรัพย์

มาตรฐานบัญชี TFRS9 นี้สำคัญกับทุกกิจการ เพราะเป็นมาตรฐานเกี่ยวกับการประเมินเครื่องมือทางการเงินที่บริษัทถือเอาไว้อยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตั้งสำรองการขาดทุนทางเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น (หรือจะเรียกว่า สำรองการโดนเบี้ยวหนี้ ก็ว่าได้) นั่นก็หมายความว่า อะไรก็ตามที่บริษัทมีสถานะเป็นเจ้าของ บริษัทจะต้องตั้งสำรองเผื่อการโดนเบี้ยวหนี้เอาไว้ด้วย

เพราะการที่บริษัทเป็นเจ้าของนี้ บริษัทก็จะมีกรรมรับรู้รายได้ไว้ล่วงหน้า ทั้งๆ ที่ยังไม่ได้รับเงินสดจริงๆ และถ้าไม่ได้ตั้งสำรองตัวนี้อาไว้ให้เหมาะสม ก็แปลว่าบริษัทรับรู้รายได้เกินความเป็นจริงไปนั่นเอง!

สรุปคือ “อะไรก็ตามที่รับรู้เป็น รายได้มาก่อน แล้วค่อยไปมีการสูญเสีย ในทีหลัง ก็ควรจะต้งตั้งเป็นเงินสำรองไว้ ตอนนี่”

• จะดูได้อย่างไรว่าบริษัทมีสถานะเป็นเจ้าหนี้

การเป็นเจ้าของนี้ แปลว่า เจ้าหนี้จะมีการระบุจำนวนเงินที่ลูกหนี้ ต้องจ่ายเป็นจำนวนเท่าไรไว้อย่างชัดเจน มีระบุวันครบกำหนดชำระ (Due Date) ว่าต้องจ่ายเมื่อไร ซึ่งโดยปกติทางบัญชีแล้ว บริษัทจะรับรู้ว่าเป็นรายได้ไปก่อนเรียบร้อยแล้ว ซึ่งจะได้เงินสดจริงหรือไม่ นั่น ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ที่ต้องทวงเงินสดกันไป

เพราะเมื่อเลยวันครบกำหนดชำระไประยะเวลาหนึ่ง เราก็ต้อง มาดูกันว่า สรุปแล้วจะทวงหนี้รายนี้ได้หรือไม่ ถ้าทวงได้ก็ถือว่ายังไม่โดน เบี้ยวหนี้ แต่ถ้าทวงไม่ได้ มันก็กลายเป็นหนี้เน่าที่ทวงไม่ได้

● บริษัทที่ไม่ใช่สถาบันการเงินต้องพิจารณาถึงเครื่องมือทางการเงินอะไรบ้าง

ไม่ว่าจะค้าขายอะไรก็ตาม อย่างแรกเลยก็คือ “ลูกหนี้การค้า” ที่ปกติแล้วบริษัทจะมีการออกไปแจ้งหนี้ และมีวันครบกำหนดชำระให้กับลูกค้า ซึ่งถึงแม้ว่าประวัติของลูกค้าทุกคนจะไม่เคยเบี้ยวหนี้ก็ตาม แต่ก็ไม่ได้แปลว่าจะไม่มีโอกาสเบี้ยวหนี้ ถ้าสภาวะเศรษฐกิจหรือปัจจัยภายนอกเกิดความผันผวนขึ้นมา มันก็ไม่ว่าที่ลูกค้าจะเบี้ยวหนี้ได้ เครื่องมือทางการเงิน TFRS9 อื่นๆ ที่คล้ายๆ กับลูกหนี้การค้า ก็จะมี เงินทดรองจ่าย เงินประกันผลงาน เงินที่รัฐบาลได้ล่วงหน้าตามความคืบหน้าของผลงาน เป็นต้น

กลุ่มที่สองคือ พวกเงินที่ให้กับผู้ยืมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการที่บริษัทไปซื้อพันธบัตรรัฐบาล ซื้อพันธบัตรเอกชน ซื้อหุ้นกู้ หรือ ซื้อตัวเงิน รวมไปถึงการให้เงินกู้ยืมระหว่างบริษัท เป็นต้น

● หลักการของการตั้งสำรอง TFRS9

บริษัทจะต้องเก็บสถิติของการชำระหนี้ของลูกค้าย้อนหลังมาให้ได้มากที่สุด ซึ่งควรจะได้อย่างน้อย 36 เดือนย้อนหลัง มาเพื่อ Track ข้อมูลย้อนหลังว่า ลูกหนี้แต่ละสัญญา มีพฤติกรรมอย่างไร เริ่มทยอยจ่ายเงินในช่วงไหน และนำมาปรับแต่งทางสถิติและจัดกลุ่มลูกหนี้เพื่อที่จะให้ได้ชุดข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุด จากนั้นก็จะนำข้อมูลเหล่านี้ไปพล็อตทำสถิติเพื่อที่จะประเมินอนาคตไปข้างหน้าว่าแต่ละกลุ่มมีโอกาสเบี้ยวหนี้เท่าไร เรียกว่า Default Rate (ความน่าจะเป็นในการโดนเบี้ยวหนี้) และนำมาหาพฤติกรรมในการทวงหนี้ได้คืน จนได้สิ่งที่เรียกว่า Recovery Rate (ความน่าจะเป็นในการทวงหนี้ได้คืน) แล้วค่อยนำมา

ตั้งเป็นสมมติฐานในการคำนวณขึ้น

สมมติฐานที่ตั้งขึ้นมานั้น ต้องนึกอยู่เสมอว่าอดีต ไม่ได้เป็นตัวจำลองอนาคตเสมอไป จึงต้องนำปัจจัยภายนอกมาพิจารณาด้วย ไม่ว่าจะเป็น อัตราเงินเฟ้อ อัตราการว่างงาน หรือการเปลี่ยนแปลงของ GDP ก็มีสิทธิ์ทำให้พฤติกรรมของลูกหนี้เปลี่ยนไปได้ ในมาตรฐานเรียกว่า

Forward looking view

สรุปคือ การตั้งสำรองการโดนเบี้ยวหนี้ จาก TFRS9 นั้น เป็นการนำสถิติ ในอดีตมาจำลองอนาคตถึงความเป็นไปได้ที่จะโดนเบี้ยวหนี้ในกิจกรรมอะไรก็ตามที่บริษัทมีสถานะเป็นเจ้าของหนี้ เพื่อให้งบการเงินมีความเหมาะสมและสะท้อนภาพความเป็นจริงมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับยุคเศรษฐกิจที่เป็นขาลงและยังผันผวนอีกด้วยครับ

ผลกระทบของ TFRS 16 ในการประเมินสิทธิในการใช้ทรัพย์สินและการผูกพัน ที่เกิดจากสัญญาเช่า

พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงการประเมินสัญญาเช่า ภายใต้ TFRS 16
พลิกโฉมงบการเงินกับการประเมินสัญญาเช่า ตาม TFRS 16

อาจารย์ทอมมี่ (พิเชฐ เจียรมณีทวีสิน) กรรมการผู้จัดการบริษัท ABS
และนายกสมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัย

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 16 เรื่องสัญญาเช่า (TFRS 16) มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 มกราคม 2563 ไปแล้ว ซึ่งจะก่อให้เกิดงบการเงินของ “บริษัทผู้เช่า” เปลี่ยนแปลงไปไม่น้อยเลยทีเดียว (ในทางกลับกัน การบันทึกบัญชีสำหรับผู้ให้เช่านั้น จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ)

ภายใต้ TFRS 16 ได้มีการกำหนดหลักการใหม่ (มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญจาก TAS 17) ให้ผู้เช่าต้องรับรู้ภาระผูกพันที่เกิดจากสัญญาเช่าเข้ามาในงบการเงิน โดยที่ผู้เช่าไม่จำเป็นต้องทำการจัดประเภทของสัญญาเช่าว่าต้อง

เป็นสัญญาเช่าการเงิน (Financial Lease) หรือ สัญญาเช่าดำเนินงาน (Operating Lease) อีกต่อไป แต่ TFRS 16 นั้น จะให้ผู้เช่ารับรู้สิทธิในการใช้ทรัพย์สินพร้อมกับรับรู้หนี้สิน ตลอดระยะเวลาของสัญญาเช่า รวมถึงต้องมีการ

ตีความระยะเวลาที่ผู้เช่ามีสิทธิที่จะเลือกต่ออายุสัญญาเช่า และต้องใช้ดุลยพินิจประกอบกับสมมติฐานว่าเป็นไปอย่างสมเหตุสมผลว่าผู้เช่าจะใช้สิทธิอย่างไร

ดังนั้น ภายใต้หลักการใหม่ดังกล่าว ทำให้ส่งผลกระทบต่อตัวเลขในงบการเงินของ “ผู้เช่า” อย่างมีสาระสำคัญ และทำให้การประเมินเกิดความซับซ้อนมากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องของการหาอัตราคิดลดที่เหมาะสมเพื่อนำไปใช้ในโมเดลการคำนวณ TFRS16

ข้อยกเว้น ของ TFRS16 ที่ไม่ต้องคำนวณ คือ ถ้าสัญญาเช่าดังกล่าวเป็นสัญญาเช่าระยะสั้นซึ่งมีอายุไม่เกิน 12 เดือน หรือ เป็นสัญญาเช่าที่สินทรัพย์อ้างอิงมีมูลค่าต่ำกว่า 5 พันเหรียญสหรัฐ (ราวๆ 150,000 บาท) ก็ไม่จำเป็นต้องตั้งรับรู้สิทธิในการใช้ทรัพย์สิน และไม่ต้องตั้งรับรู้หนี้สิน

การเปลี่ยนแปลงนี้ทำให้เกิดผลกระทบอย่างไร

เพราะเมื่อสมัยก่อน ผู้เช่าสามารถจะจำแนกประเภทของสัญญาเช่า เป็น 2 ประเภท คือ สัญญาเช่าการเงิน (Financial Lease) และ สัญญาเช่าดำเนินงาน (Operating Lease) ซึ่งข้อได้เปรียบของการจัดประเภทสัญญาเช่าให้เป็นสัญญาเช่าดำเนินงาน (Operating Lease) ก็คือ ค่าเช่าที่ชำระเป็นงวดนั้นจะถือเป็นค่าใช้จ่ายในงวดนั้นไป โดยที่ไม่ต้องมาตั้งรับรู้เป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินในงบการเงิน ทำให้การคำนวณอัตราส่วนทางการเงินต่าง ๆ ดูดีกว่า การจำแนกสัญญาเช่าให้เป็นสัญญาเช่าการเงิน (Financial Lease)

จะเห็นว่าผลกระทบที่มีต่อการเงิน จะส่งผลถึงการคำนวณอัตราส่วนทางการเงินต่าง ๆ เนื่องจาก ถ้าถูกตีความตาม TFRS 16 ว่าเป็นสัญญาเช่าแล้ว เกือบทุกสัญญา ใน TFRS 16 จะต้องรับรู้สิทธิในการใช้ทรัพย์สิน

(ROU) เป็นสินทรัพย์ในงบการเงิน และรับรู้หนี้สินจากภาระผูกพันที่เกิดจากค่าเช่า (Lease Liability) ในอนาคตดังกล่าวเข้ามาในงบการเงิน นอกจากกระทบกับงบดุลแล้ว TFRS 16 ยังจะส่งผลกระทบต่องบกำไรขาดทุนอีกด้วย เพราะการจัดทำงบการเงินตาม TFRS16 ทำให้บริษัทต้องรายงาน “สัญญาเช่าดำเนินงาน” มาแสดงในงบการเงินทันที ที่มีการลงนามสัญญาเช่า ส่งผลให้อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ลดลง และอัตราหนี้สินต่อทรัพย์สิน (D/E) เพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ตาม สำหรับ “ผู้ให้เช่า” นั้นไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญต่อการลงบัญชี โดยผู้ให้เช่าต้องจัดประเภทสัญญาเช่า เป็นสัญญาเช่าดำเนินงาน หรือสัญญาเช่าการเงินและบันทึกบัญชีสำหรับสัญญาเช่าทั้ง 2 ประเภทนี้อย่างแตกต่างกัน ถึงแม้ว่า หลักการบัญชีผู้ให้เช่า จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ แต่การเปลี่ยนแปลงหลักการบางเรื่อง ภายใต้ TFRS16 ที่อาจส่งผลกระทบต่อผู้ให้เช่าคือ หลักการเรื่องการเช่าช่วงและการขาย และการเช่ากลับคืน ผู้ให้เช่าต้องมีการพิจารณาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงนี้ด้วยเช่นกัน

สรุปสิ่งที่ต้องทำสำหรับ TFRS 16 ในมุมมอง “ผู้เช่า”

- ตีความสัญญาเช่าแต่ละสัญญา และตั้งสมมติฐานของแต่ละสัญญา เพื่อปรับเข้าแบบจำลองในการคำนวณ TFRS16 ไม่ว่าจะเป็นการพิจารณา นิยามของสัญญาเช่า, อายุสัญญาเช่า, สิทธิต่าง ๆ ที่อยู่ในสัญญาเช่า, อัตราค่าเช่าและอัตราค่าเช่าที่ปรับเพิ่มขึ้นในอนาคต, อัตราดอกเบี้ยตามนัยของสัญญาเช่า (CIR) และ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมส่วนเพิ่มของผู้เช่าในสัญญาเช่า (IBR)
- คำถามและประเมิน “สิทธิของสัญญาเช่า (Right of Use)” และ “หนี้สินสัญญาเช่า (Lease Liability)” ของแต่ละสัญญาเช่า ในฐานะของผู้เช่า
- ศึกษาแนวทางการลงบัญชีของสัญญาเช่า เช่น ในงบแสดงฐานะการเงิน สัญญาเช่าแทบทุกสัญญา (ยกเว้นสัญญาเช่าระยะสั้น และ ยกเว้นสัญญาเช่าที่มีมูลค่าต่ำกว่า 5 พันเหรียญสหรัฐ) จะถูกจัดเข้ามาในงบการเงินทั้งหมด ทำให้ต้องรับรู้สินทรัพย์และหนี้สินตามสัญญาเช่าด้วย ส่วนงบกำไรขาดทุน ต้องรับรู้ค่าเสื่อมราคา (ปกติตามวิธีเส้นตรง) และดอกเบี้ย (ตามวิธีลดต้นลดดอก) ทำให้ช่วงปีแรกๆ ของการทำสัญญาเช่า ผู้เช่าจะสามารถถนอมเป็นค่าใช้จ่ายมากขึ้นเนื่องจากดอกเบี้ยมาก ในทางกลับกัน ผู้เช่าจะลงบัญชีรับรู้ค่าใช้จ่ายน้อยในช่วงปีท้ายของสัญญาเช่าเนื่องจากดอกเบี้ยน้อยในช่วงท้ายของสัญญาเช่าเป็นต้น

ทิศทางของ ธุรกิจประกันภัย กับการประกันภัย ไวรัสโคโรนา (COVID-19)

อาจารย์ทอมมี่ (พีเชฐ เจียรมณีทวีสิน)
กรรมการผู้จัดการบริษัท ABS
และนายกสมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัย

บทนำ

สืบเนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่เกิดขึ้นในต่างประเทศและในประเทศไทย โดยมีแนวโน้มความรุนแรงและมีการแพร่กระจายของโรคไปยังหลายพื้นที่เพิ่มมากขึ้น การตระหนักรู้และเข้าใจในการนำการประกันภัยมาเป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชนจึงมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งรวมถึงการพัฒนาและเพิ่มบทบาทของธุรกิจประกันภัยไทยในการเป็นผู้บริหารความเสี่ยงมืออาชีพเมื่อคำนึงถึงสถานการณ์ดังกล่าว บทความนี้ ผมจึงจะเสนอภาพรวมและแนวโน้มตลาดประกัน, โจทย์ของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยต่อมุมมองการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และมุมมองความเสี่ยงและโอกาสต่อภาคธุรกิจ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถนำความรู้เหล่านี้ไปใช้ประโยชน์ในการทำธุรกิจในตลาดการประกันภัยไวรัสโคโรนา 2019 ยังคงมีอยู่ในสังคมไทย

ในช่วงหลายเดือนของปี 2020 ที่ผ่านมานั้นทั่วโลกต้องเผชิญกับเหตุการณ์ความวุ่นวายไม่เว้นแต่ละเดือนทั้งเรื่องเศรษฐกิจ, การเมือง, สิ่งแวดล้อม และเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อโลกมากที่สุด ณ ขณะนี้ ก็คงหนีไม่พ้นเรื่องของการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือที่เรียกอีกชื่อว่าไวรัส COVID-19 ที่สร้างผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงมากมายทั้งในด้านการดำรงชีวิตของประชาชน, ด้านเศรษฐกิจและด้านการดำเนินธุรกิจต่าง ๆ ที่ต้องมีการปรับตัวให้สามารถอยู่รอดในสถานการณ์นี้ต่อไปได้

ภาพรวมและแนวโน้มตลาดประกัน

ธุรกิจด้านการประกันภัยเป็นหนึ่งในธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจที่ถดถอยลงเนื่องจากการระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดยผมจะอธิบายภาพรวมในมุมมองต่างๆ 5 แบบ ดังนี้

1. แนวโน้มของรูปแบบประกันชีวิต

บริษัทประกันชีวิตจะมีการปรับเบี้ยประกันภัยและปรับลักษณะผลตอบแทนให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น เช่น กรมธรรม์สะสมทรัพย์ที่กัรันตีผลประโยชน์ทั้งหมด จะถูกปรับเปลี่ยนให้เป็นแบบที่มีส่วนร่วมในเงินปันผลมากขึ้น ซึ่งแทนที่ทุกอย่างจะจ่ายเป็นเงินสดคืน

ก็จะกลายเป็นการจ่ายเงินสดคืนส่วนหนึ่ง และอีกส่วนเป็นรูปแบบเงินปันผลที่ไม่กัรันตี (ขึ้นกับผลประกอบการของบริษัท) เพื่อเปิดโอกาสให้บริษัทประกันจัดพอร์ตการลงทุนในสินทรัพย์อื่นๆ ที่นอกเหนือจากพันธบัตรได้มากขึ้น ส่วนบริษัทประกันวินาศภัยนั้น ได้มีการออกแบบประกันโควิดกันมากมาย ซึ่งจะมีการวิเคราะห์ในรายละเอียดต่อไป

2. แนวโน้มของการลงทุนของบริษัทประกันภัย

เมื่อบริษัทประกันรับเบี้ยประกันภัย ส่วนใหญ่จะนำเงินส่วนนี้ไปลงทุนในพันธบัตรเพื่อที่จะคืนเงินให้กับลูกค้าในอนาคตได้ (เป็นวิธีจัดการความเสี่ยงของบริษัทประกัน) แต่ในสภาวะวิกฤตของเศรษฐกิจที่กำลังเกิดขึ้นตอนนี้ การหาผลตอบแทนที่สูงเป็นไปได้ยาก ทำให้บริษัทประกันภัยต้องมองหาการลงทุนที่แตกต่างจากการลงทุนแบบเดิมและได้ประโยชน์กับผู้บริหารโลกให้มากที่สุดเท่าที่จะให้ได้

3. แนวโน้มของการให้บริการลูกค้า

ในสถานการณ์ปัจจุบันที่โรคระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้ผู้คนต้องทำงานจากที่บ้าน (Work from Home) หรือ รักษาระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) เพื่อช่วยลดการแพร่กระจายของโรคจากคนสู่คน บริษัทประกันภัยจึงจำเป็นต้องหาทางปรับตัวเพื่อขับเคลื่อนธุรกิจให้อยู่รอดและให้ธุรกิจประกันภัยมีความสะดวกต่อลูกค้ามากขึ้น โดยการใช้นวัตกรรมในด้านต่าง ๆ หรือ การใช้ช่องทางออนไลน์ให้มากขึ้น

4. แนวโน้มของช่องทางการจัดจำหน่าย

ลูกค้าจะมีการเปรียบเทียบผลประโยชน์และความคุ้มครองกรมธรรม์ และมีการพิจารณาตัดสินใจก่อนที่จะซื้อกรมธรรม์มากขึ้น ไม่ได้ซื้อเพียงเพราะความสัมพันธ์ของบุคคลหรือซื้อเพราะความเกรงใจอีกต่อไป การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้ผู้คนทั่วไปเริ่มตระหนักถึงการทำประกันภัยมากยิ่งขึ้น เนื่องจากได้เห็นถึงความสำคัญของการทำประกันภัยที่แท้จริงอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น ผู้ที่ไม่เคยได้ทำประกันภัยไว้ เมื่อเกิดภัยขึ้นก็อาจจะแบกรับความเสียหายที่มากเกินไป ทำให้คนเหล่านั้นเริ่มสนใจและเริ่มศึกษาหาความรู้ในด้านประกันภัยมากขึ้น

5. แนวโน้มของประกันสุขภาพ

จากสถิติของไทยนั้น ค่ารักษาพยาบาลเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 8% ต่อปี หมายความว่า ในอีก 10 ปี ข้างหน้า ค่ารักษาพยาบาลจะแพงขึ้นเป็นเท่าตัวอย่างแน่นอน จนควักเงินจ่ายเองไม่ไหว เช่น ถ้าเป็นไข้หวัด 1 ครั้ง สมมติค่าต้นทุนค่ารักษาพยาบาลคือ 1,500 บาทในตอนนั้น แต่อีก 10 ปีข้างหน้า ต้นทุนค่ารักษาพยาบาลจะเพิ่มเป็น 3,000 บาท เมื่อถึงตอนนั้นแล้ว การเข้าถึงโรงพยาบาลจะกลายเป็นเรื่องที่ยากในทันที

โรคร้ายแรง ...อยู่ใกล้ตัวเรา มากกว่าที่คิดนะค่ะ

เตรียมพร้อมรับมือไว้ก่อน
ด้วย AIA สู้ทุกระยะโรคร้าย
เพื่อโอกาสในการรักษาที่ทันต่อเวลาที่

อุ่นใจได้เต็มขั้น กับความคุ้มครองที่ครอบคลุมทุกระยะ
ทั้งระดับต้นถึงปานกลาง และระดับรุนแรง

เริ่มต้น

คุ้มครองโรคร้ายแรง
ระดับต้นถึงปานกลาง
สูงสุดถึง 40% ของ
จำนวนเงินเอาประกัน
(18 โรค/การรักษา)

รุนแรง

คุ้มครองโรคร้ายแรง
ระดับรุนแรง 100%
ของจำนวนเงินเอาประกัน
(44 โรค/การรักษา)

ชดเชย

ชดเชยรายวัน สำหรับ
การเข้ารักษาในโรงพยาบาล
เนื่องจากโรคมะเร็ง
หรือ อีก 5 โรคร้ายแรง

คุ้มครองชีวิต

คุ้มครองการเสียชีวิตทุกรณี
หรือจากโรคร้ายแรง 100%
ของจำนวนเงินเอาประกัน

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ 1581
aia.co.th

HEALTHIER, LONGER,
BETTER LIVES

หมายเหตุ • แผนประกัน เจทีเอส สู้ทุกระยะโรคร้ายแรง เป็นที่ขายภายใต้การดูแลของผลิตภัณฑ์ประกันภัยโรคร้ายแรง ซึ่งครอบคลุมถึงประเภทประกัน AIA © SuperCare, สู้ทุกระยะโรคร้ายแรง AIA © Care, AIA © Plus, และ AIA Health Cancer รวมถึงเป็นที่ออกสิทธิ์ AIA CI Top Up • ข้อมูลนี้เป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้น เพื่อประกอบการตัดสินใจสมัครเท่านั้น ผู้ขอเอาประกันขอควรศึกษาทำความเข้าใจรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ก่อนตัดสินใจสมัครประกันและเงื่อนไขเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ตน • ชื่อท่านและกรณีของโรคร้ายแรงคุ้มครองจะระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันชีวิตที่ออกให้กับผู้ถือกรมธรรม์

โจทย์ของนักคณิตศาสตร์ต่อมุมมองการระบาดของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

นักคณิตศาสตร์ประกันภัย เป็น นักธุรกิจมืออาชีพ ที่ใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญทางคณิตศาสตร์ เพื่อประเมิน วิเคราะห์ และคาดการณ์ ผลกระทบทางการเงินของความเสี่ยงและความไม่แน่นอนต่าง ๆ ในธุรกิจ ซึ่งเมื่อเกิดการระบาดของไวรัส

โคโรนา 2019 ครั้งนี้ ก็ถือว่าเป็นโจทย์ที่ทำหายอย่างยิ่งสำหรับนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่จะหาวิธีรับมือและวิเคราะห์สถานการณ์ในอนาคตเพื่อที่จะสามารถก้าวข้ามผ่านวิกฤตโรคระบาดในครั้งนี้ให้จนได้ โจทย์หลักที่เหล่านักคณิตศาสตร์ประกันจะต้องเจอและปรับตัวเพื่อนำมาใช้ในการทำงานก็คือ การคำนวณเบี้ยประกันภัยของผลิตภัณฑ์ที่ให้ความคุ้มครองโควิด-19 ซึ่งต้องนำปัจจัยอื่นต่าง ๆ มาใช้ในการคิดเบี้ยประกันภัยด้วยไม่ได้เหมือนการคิดเบี้ยประกันแบบปกติทั่วไป โดยหลักการคำนวณเบี้ยประกันโควิด-19 ที่ต้องพิจารณาเพิ่มเติมมีดังนี้

1. อย่างเชื่อแต่สถิติ “Law of large numbers is not working for COVID-19”

“นักคณิตศาสตร์ประกันภัยไม่ใช่แค่คณิตศาสตร์ แต่ต้องเป็นนักเศรษฐศาสตร์ นักการเงิน และนักคาดการณ์อนาคตไปในตัว”

ห้ามเก็บแต่ตัวเลขทางสถิติของคนที่ติดเชื้อโควิด-19 ตอนนี้อยู่ โดยลืมพื้นฐานของปัจจัยการกำหนดราคาเบี้ย (Pricing) ทางคณิตศาสตร์ประกันภัยไปว่า ในบางสถานการณ์ก็ห้ามเชื่อสถิติในอดีตเพียงอย่างเดียว โดยเฉพาะในบางประเด็นที่ปัจจัยความเสี่ยงไม่ได้เป็นความเสี่ยงแบบสุ่ม (Random Number) แบบในทฤษฎี แต่เป็นความเสี่ยงที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน หมายถึง ความน่าจะเป็นของการติดเชื้อต่อคนนั้นไม่อยู่กับที่โดยจะขยับขึ้นเรื่อยๆ ไม่เหมือนสลากกินแบ่งรัฐบาลที่คำนวณหาโอกาสความน่าจะเป็นในการถูกรางวัลได้ ซึ่งแบบประกันโควิด-19 ที่เอาออกกันมาขายอยู่ตอนนี้ เป็นตัวอย่างหนึ่งของเหตุการณ์ที่สามารถเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ตามสถานการณ์ ถึงแม้ว่าจะใช้สมการคณิตศาสตร์ที่ซับซ้อนแค่ไหน แต่ด้วยข้อมูลที่น้อยนิดและเกิดขึ้นเพียงไม่กี่เดือน จะประเมินได้เพียงคร่าวๆ

เท่านั้นว่ามีสิทธิ์ไปในทิศทางไหนได้บ้าง ซึ่งอาจทำให้บริษัทประกันคิดเบี้ยที่ผิดพลาดได้ง่าย

สรุปได้ว่า สถิติที่เกิดขึ้นมาเพียงไม่กี่เดือนนั้น จะไม่สามารถจำลองอนาคตที่จะเกิดขึ้นได้ โดยปัจจัยต้นทุนการจ่ายเคลมมาจากอัตราการติดเชื้อ (Loss Frequency) และความรุนแรงหลังจากการติดเชื้อ (Loss Severity) ซึ่งเป็นตัวแปรที่ไม่คงที่ การจะกำหนดราคาเบี้ยให้เหมาะสมนั้นจึงใช้ทฤษฎีทางสถิติเพียงอย่างเดียวไม่ได้

2. จำลองอนาคต

การออกแบบประกันคือการคาดการณ์อนาคต ซึ่งการติดเชื้อเหล่านี้มีโอกาสจะสูงขึ้นเป็นหลายเท่าตัว ความเสี่ยงอยู่ที่ว่าบริษัทประกันภัยจะคุ้มครองกี่เดือนหรือนานเท่าไร ผลประโยชน์ที่ขายกันอยู่ในห้องตลาดตอนนั้นคือระยะเวลา 12 เดือน ซึ่งในความเห็นส่วนตัวของผมในฐานะนักคณิตศาสตร์ประกันภัยมองว่าเป็นการคุ้มครองที่นานไปและประเมินสถานการณ์ได้ยาก เพราะมันเป็นความเสี่ยงที่ขึ้นกับพฤติกรรมของมนุษย์ นโยบายของรัฐบาล ทิศทางขององค์กรอนามัยโลก การวิจัยยารักษาโรค รวมไปถึงตัววิวัฒนาการของไวรัสเองด้วย ซึ่งสิ่งต่อไปที่นำสถิติในอดีตมาจำลองอนาคตได้ยากมาก (แต่ถ้ามองในอีกมุมมองหนึ่งแน่นอนว่าถ้าเรามองในมุมมองของนักการตลาด ก็คงจะต้องการให้คุ้มครองนานเต็มปี จึงจะขายได้ง่าย)

ในการระบาดครั้งนี้ได้มีปัจจัยเรื่องของการวิวัฒนาการของไวรัส และการวิวัฒนาการทางการแพทย์เข้ามาเกี่ยวข้อง เนื่องจากไวรัสโคโรนา 2019 เป็นไวรัสที่เกิดขึ้นมาใหม่ ทำให้มีความน่าจะเป็นที่ตัวไวรัสจะสามารถวิวัฒนาการต่อไปได้ ซึ่งถ้าเกิดมีการวิวัฒนาการไปเป็นไวรัสที่มีความรุนแรงมากขึ้นก็จะทำให้ข้อมูลที่นักคณิตศาสตร์ประกันภัยใช้ในการวิเคราะห์เปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกัน ในทำนองเดียวกัน ด้านการแพทย์ยังคงมีการพัฒนาวิธีการรักษาผู้ป่วยจากไวรัส โคโรนา 2019 อยู่เรื่อย ๆ ถ้าเมื่อไรที่วงการแพทย์สามารถหาวิธีการรักษาโรคจากไวรัสนี้ได้ นักคณิตศาสตร์ประกันภัยก็ต้องปรับข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ให้มีความเหมาะสมตามกันไป

นอกจากปัจจัยเรื่องของการวิวัฒนาการของไวรัส และการวิวัฒนาการทางการแพทย์ แล้ว ยังมีปัจจัยในด้านของจิตสำนึกและด้านวินัยของผู้คน ที่เป็นพฤติกรรมการใช้ชีวิตของมนุษย์เข้าไปเกี่ยวข้องด้วย ไวรัสโคโรนา 2019 มีการติดต่อที่ค่อนข้างง่ายและติดต่อได้อย่างรวดเร็ว ทำให้การใช้ชีวิตประจำวันของผู้คนเปลี่ยนแปลงไป ยกตัวอย่างเช่น ต้องใส่หน้ากากอนามัยก่อนออกไปพบปะผู้คน, มีการเว้นระยะห่างทางสังคม หรือ Social Distancing, สถานที่ต่าง ๆ มีการจัดตั้งจุดตรวจวัดอุณหภูมิก่อนเข้าไปในสถานที่และมีการจัดตั้งเจลล้างมือไว้บริการผู้คนที่เข้าไปใช้บริการ จนอาจจะเรียกสิ่งเหล่านี้ว่า วิถีชีวิตใหม่ หรือ New Normal นั่นเอง ถ้าผู้คนมีวินัยและจิตสำนึกปฏิบัติตามแนวทางเหล่านี้ ก็จะทำให้ความเสี่ยงในการติดเชื้อไวรัสลดลง ซึ่งจะส่งผลต่อการวิเคราะห์ข้อมูลของนักคณิตศาสตร์ ประกันภัย แต่ถ้ามีผู้คนที่ละเลยไม่ปฏิบัติตามแนวทางการป้องกัน ก็จะทำให้ความเสี่ยงในการติดเชื้อไวรัสเพิ่มขึ้น กรณีที่แย่ที่สุดก็อาจทำให้เกิดการระบาดครั้งใหญ่จนทำให้มีผู้ติดเชื้อไวรัสเป็นจำนวนมากก็เป็นได้ ซึ่งถ้าเกิดเหตุการณ์แบบนี้จริง นักคณิตศาสตร์ประกันภัยก็จะต้องทำงานหนักขึ้นอย่างมากเพราะสิ่งที่เคยได้วิเคราะห์ไปเกิดสิ่งที่ไม่คาดคิดขึ้นจนข้อมูลที่นำมาใช้วิเคราะห์เปลี่ยนแปลงไปด้วย

3. นโยบายการจัดการไม่เกี่ยวกับสถิติ

บริษัทประกันมีหน้าที่ประเมินต้นทุนเฉลี่ยเพื่อกำหนดราคาเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสม แต่ถ้าต้นทุนเกิดขึ้นเหมือนกับสถานการณ์ตอนน้ำท่วมที่ขึ้นอยู่กับบริหารจัดการของมนุษย์ในช่วงนั้น การคาดคะเนทางสถิติจะเป็นไปได้ยาก

อย่างที่ได้อธิบายไปแล้ว ข้อมูลทางด้านสถิติไม่ได้แสดงให้เห็นอนาคตแล้ว เรื่องของการจัดการ (Management) จึงเข้ามามีบทบาทที่มากขึ้น ปกติแล้วนักคณิตศาสตร์ประกันภัยส่วนใหญ่จะใช้ข้อมูลของตัวเองมีในการจำลองอนาคตที่อาจเกิดขึ้นเพื่อประเมินความเสี่ยงในด้านต่างๆ แต่ก็อาจยังไม่ได้มองไปถึงเรื่องของการจัดการจนทำให้เกิดความผิดพลาดในสิ่งที่ตัวเองคิดและก่อให้เกิดปัญหาตามมาทีหลังได้

4. จากสถิติสู่ประวัติศาสตร์

เนื่องจากไวรัสโคโรนา 2019 เป็นไวรัสชนิดใหม่และเกิดการระบาดที่ยังไม่ยาวนานนัก ทำให้เหล่านักคณิตศาสตร์ประกันภัยหาข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ไวรัสได้ค่อนข้างยาก สิ่งที่ทำไม่ได้ก็คือการไปหาข้อมูลของการเกิดโรคระบาดในอดีต เช่น MERS หรือ SARS แล้วลองศึกษาข้อมูลจากการระบาดของเชื้อเหล่านี้เพื่อนำมาใช้วิเคราะห์

การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในครั้งนี้ นอกจากนี้อาจจะศึกษาวัฏจักรโรคระบาดที่เกิดขึ้นทุก 100 ปี อีกทางด้วยก็ได้ โดยมีการกล่าวกันว่าในทุก 100 ปีจะมีการแพร่ระบาดใหญ่ของไวรัส 1 ครั้ง แบบที่คร่าชีวิตผู้คนมากมายและทำให้ทุกคนทั้งโลกจดจำไว้ในประวัติศาสตร์ ย้อนรอยไข้หวัดสเปน เมื่อ 100 ปีที่แล้ว ตามสถิติแล้ว การแพร่ระบาดของไวรัสจะเกิดขึ้นประมาณ 5 ครั้งในรอบ 100 ปี แล้วก็จะมียุ่ 1 ครั้งในรอบ 100 ปี ที่จะเป็นเหตุการณ์ที่โลกจะต้องจดจำมันเอาไว้ในประวัติศาสตร์โลก อย่างเช่นในปี 1918 นั้นมีคนประมาณ 60 - 80 ล้านคนทั่วโลกที่ต้องตายด้วยไข้หวัดสเปน 1918 ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงสั้นๆ แคระระยะเวลาประมาณ 3 เดือนเท่านั้น และประวัติศาสตร์ก็มักจะซ้ำรอยเดิมทุกๆ 100 ปี จึงเป็นเรื่องที่น่ารู้ไม่น้อยที่ควรทำความรู้จักกับไข้หวัดสเปน 1918 กันบ้าง

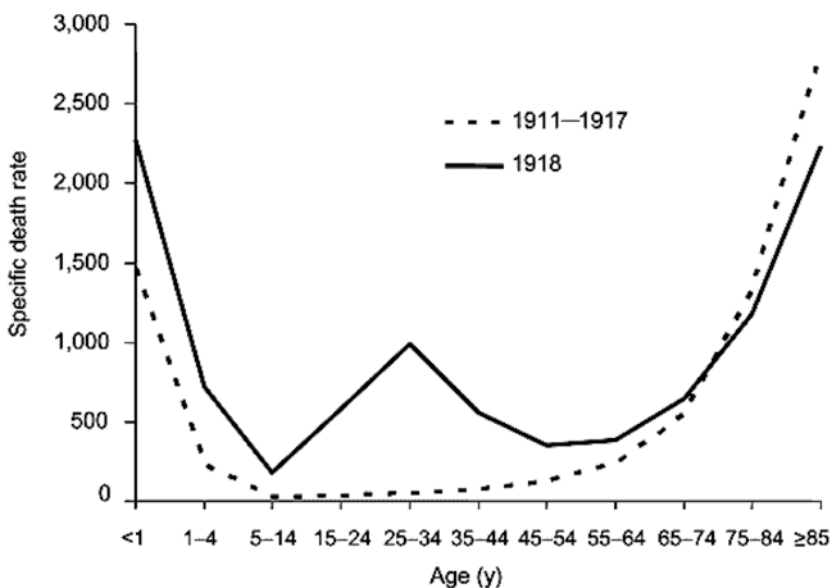
หลายคนอาจจะไม่รู้ว่าการระบาดของไข้หวัดสเปนเมื่อ 100 ปีที่แล้ว นั้นสามารถแบ่งออกเป็น 3 ช่วงระลอกคลื่น โดยแต่ละคลื่นใช้ระยะเวลาต่างกันและมีการกลายพันธุ์ได้ ซึ่งการออกแบบประกันคุ้มครองโรคระบาดโดยเฉพาะแบบนี้ จะต้องเพื่อระลอกคลื่นเหล่านี้ด้วย ถ้าคุ้มครองกันแค่ 2 - 3 เดือน ก็ยังพอคำนวณได้ แต่ถ้าเกิน 3 เดือนเป็นต้นไป จะคาดคะเนเพื่อระลอกคลื่นนี้ได้ยาก

คลื่นลูกที่หนึ่ง: สามารถติดต่อกันง่ายตายโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนหนุ่มกับคนสุขภาพแข็งแรง แต่คนที่ติดหวัดในระลอกแรกนั้นจะไม่เป็นอันตรายถึงตาย หรืออัตราการตายจะไม่สูง.

คลื่นลูกที่สอง: ความรุนแรงเพิ่มพูนขึ้นจนสามารถทำให้คนตายเป็นจำนวนมาก แต่คนที่มีความคุ้มกันจากคลื่นลูกแรกนั้นกลับจะมีโอกาสติดเชื้อได้น้อยกว่า

คลื่นลูกที่สาม: สามารถกลายพันธุ์ไปติดเด็กได้ง่ายมากขึ้นและทำให้คนตายมากขึ้น

สถานการณ์ตอนนี้อาจจะเป็นเพียงแค่คลื่นลูกที่หนึ่ง และไวรัสกำลังซุ่มเงียบเพื่อแอบกลายพันธุ์อยู่ พร้อมรอที่จะเป็นคลื่นลูกที่สองในปลายปี 2020 ส่วนคนที่ติด COVID-19 ตอนนี้อาจจะมีภูมิต้านทานสำหรับเชื้อที่จะกลายพันธุ์จู่โจมแบบไข้หวัดสเปนในตอนนั้นก็ได้ สำหรับนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแล้ว จะเห็นว่าในสภาวะการระบาดใหญ่ในทุก 100 ปีของไวรัสนั้น กราฟของอัตราการณะ (Mortality curve) กลายเป็นรูป W ไป ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคนที่อายุในวัยกลางคนจะมีอัตราการตายที่สูงเท่าๆกับคนสูงอายุและเด็กเล็ก

ส่วนบริษัทประกันภัยจะออกกรมธรรม์คุ้มครอง COVID-19 เพิ่มเติมให้อย่างไรนั้น ก็สุดแล้วแต่มุมมองของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยในแต่ละบริษัท ซึ่งความเสี่ยงที่แท้จริงนั้นจะอยู่ตอนระลอกคลื่นลูกที่สองและสาม ขึ้นอยู่กับว่าบริษัทประกันจะกล้าคุ้มครองยาวถึงขนาดนั้นหรือไม่ และอาจจะสังเกตได้ว่าสำหรับประกัน COVID-19 ที่ออกขายกันอยู่ บริษัทประกันภัยจะไม่คุ้มครองเกินระยะเวลาจำกัดเพียงช่วงหนึ่ง โดยอาจจะหมดอายุไปในแค่ 2 - 3 เดือน ซึ่งน่าจะเป็นเพียงคลื่นลูกที่หนึ่งอยู่ ทั้งนี้ต้องอ่านเงื่อนไขกรมธรรม์กันอย่างถี่ถ้วน เพื่อที่จะไม่เกิดปัญหาในการโต้แย้งกันในภายหลัง อย่างไรก็ตาม ประกันชีวิตคุ้มครองการเสียชีวิตสำหรับเรื่องพวกนี้ให้และเตรียมพร้อมรับเมื่อกับวิกฤตการณ์เช่นนี้แล้ว

ตอนนี้คงได้แต่เป็นสงครามของวิวัฒนาการแพทย์ที่จะหายารักษาโรคและวัคซีนให้ได้ก่อนที่ไวรัสจะวิวัฒนาการ ส่วนหน้าที่ของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยก็ได้แต่เพียงเฝ้าเก็บสถิติ เฉลี่ยทุกๆ เฉลี่ยสู่ในรูปแบบของการเงินที่ได้ซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตเอาไว้ก็จะอุ่นใจกว่า ซึ่งอันนี้ก็ขึ้นกับมุมมองของคนแต่ละคน

5. จะเกิดอะไรขึ้นต่อไป

ทิศทางในตอนนี้เป็นไปได้หลายแบบและกว้างขวางมาก บริษัทประกันที่เข้าไปรับประกัน COVID-19 เหล่านี้ จะไม่สามารถคาดการณ์ในอนาคตได้ว่าจะเกิดเคลมได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งจะต้องอาศัยการคำนวณเมื่อค่าความสูญเสียเอาไว้ โดยเหตุการณ์ที่ร้ายแรงที่สุด (Worse Case) คือ ผู้เอาประกันภัยติดเชื้อมันหมด และบริษัทประกันภัยต้องจ่ายทุกคนและทุกกรณี ฉะนั้นต้องมาดูว่าบริษัทประกันจะรับความสูญเสียนั้นไหวหรือไม่ อีกนัยหนึ่งคือ บริษัทประกันควรกังวลในเรื่องของ Stop Loss มากกว่าการเก็งกำไรจากการขายประกันโควิด-19 เพราะถ้าคลื่นลูกที่สองของไวรัสมาจริงๆ บริษัทจะไม่สามารถทำกำไรได้อีกต่อไปแต่จะต้องหาวิธีการเพื่อให้เกิดการขาดทุนน้อยที่สุด

มากไปกว่านั้น การขายประกันโควิด-19 เป็นการทำเพื่อ CSR หรือ ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์กร (Corporate Social Responsibility) อย่างหนึ่งด้วย และโจทย์ที่สำคัญของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยอีกข้อหนึ่งต่อมุมมองโควิด-19 คือ การเตรียมความพร้อมด้านเงินกองทุนและเงินสำหรับจ่ายคืนลูกค้า โดยต้องคิดเผื่อปัจจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดนี้ต้องทำโมเดลแตกต่างจากแบบจำลองทั่วไป ถึงแม้ว่า ณ.วันนี้ ประกันภัยโควิด-19 จะยังไม่เกิดเคลมมากนัก แต่หากต่อไปเกิดข้อเรียกร้อง จะต้องสร้างความเชื่อมั่นต่อผู้บริโภคด้วย

มุมมองความเสี่ยงและโอกาสต่อภาคธุรกิจ

การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) นอกจากจะสร้างความเสี่ยงหรือสร้างปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจประกันภัยในด้านลบแล้ว ยังมีโอกาสหรือปัจจัยในด้านบวกต่อภาคธุรกิจอีกด้วย ถ้าบริษัทประกันภัยสามารถมองเห็นโอกาสที่ปรากฏในช่วงนี้ได้ก็จะสามารถสร้างข้อได้เปรียบให้กับบริษัทของตัวเองได้เช่นกัน

● มุมมองความเสี่ยงและโอกาสที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในช่วงวิกฤตนี้

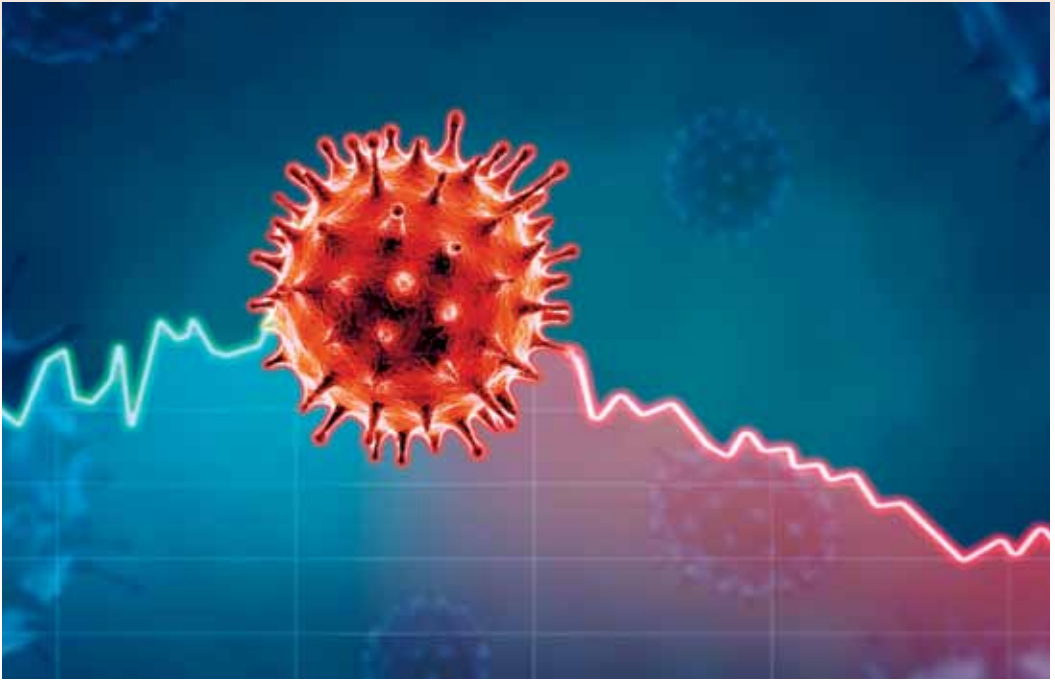
1. การลดลงของเคลมประกันรถยนต์

ในช่วงที่เกิดการระบาดในประเทศอย่างหนัก ผู้คนส่วนใหญ่ก็จะเลี่ยงการเดินทางไปพบปะผู้คนและจะอยู่แต่ในบริเวณบ้าน นอกจากนี้ยังมีมาตรการเคอร์ฟิวให้ประชาชนต้องอยู่ในบ้านตามเวลาที่กำหนดเพื่อป้องกันการระบาดของไวรัสอีก ซึ่งส่งผลให้เคลมของประกันรถยนต์ลดลง การประกาศใช้เคอร์ฟิวและการณรงค์ให้ประชาชนอยู่บ้านนั้น ส่ง

ผลทำให้เกิดอุบัติเหตุรถยนต์ที่มีคู่กรณีในเดือนเมษายนลดลงประมาณ 30% คิดเป็นสัดส่วนของการเกิดอุบัติเหตุที่มีคู่กรณีเพียง 1 ใน 3 ของเคลมทั้งหมด

2. การเพิ่มขึ้นของการรับประกันสุขภาพ

ในช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาด ผู้คนส่วนใหญ่อาจจะยังไม่เห็นถึงความจำเป็นของการทำประกันภัยมากนัก เนื่องจากยังไม่ได้เกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดหรือไม่ดีขึ้นจนต้องพึ่งพาการทำ

ประกันภัย แต่ในช่วงวิกฤตการแพร่ระบาดของไวรัสซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวทุกคนมาก ผู้คนจึงมีความตระหนักถึงความสำคัญของการประกันภัยมากขึ้น อีกทั้งเป็นเครื่องมือทางการเงินที่สามารถช่วยจัดการและบริหารความเสี่ยงได้ และยังสามารถสร้างความสบายใจให้กับผู้คนที่ทำประกันได้อีกด้วย เพราะเมื่อเกิดวิกฤตขึ้นแล้วแต่เรามีกรมธรรม์ที่ให้ความคุ้มครองอยู่ก็จะทำให้เกิดความสบายใจและไม่เกิดความเครียดจนเกินไป ถึงแม้จะได้รับผลกระทบก็ยังมีกรมธรรม์ประกันภัยนี้มาช่วยแบ่งเบาภาระให้กับเราอยู่

3. การเปลี่ยนแปลงในด้านการลงทุนของบริษัทประกันภัย

ยิ่งไปกว่านั้น สิ่งที่จะเกิดขึ้นอีกอย่าง คือการเปลี่ยนแปลงในด้านการลงทุนของบริษัทประกันภัย พันธบัตรจะไม่ใช่เครื่องมือทางการเงินที่บริษัทประกันจะนำมาลงทุนเพียงช่องทางเดียว แต่ต้องมองหาแนวทางอื่นในการลงทุนเพื่อสร้างความมั่นคงที่มากขึ้นแก่บริษัท เช่น เน้นการออกแบบผลิตภัณฑ์ในรูปแบบควบการลงทุน (Unit-Linked) ซึ่งคือกรมธรรม์ที่ผู้เอาประกันสามารถเลือกนโยบายการลงทุนได้เองผ่านกองทุนรวมที่บริษัทประกันคัดสรรมาให้ หรือ เน้นผูกกับเครื่องมือทางการเงินที่มีความเสี่ยงมากขึ้น

5 จุดบอดของประกันโควิด-19 ที่บริษัทประกันต้องพิจารณา

อย่างไรก็ตาม สำหรับบริษัทที่ได้คว้าโอกาสเหล่านี้ไว้เพื่อสร้างกรมธรรม์แบบต่างๆ ก็ใช้ว่าจะไม่มีข้อผิดพลาด โดยมี 5 จุดบอดของประกันโควิด-19 ที่บริษัทประกันต้องพิจารณาเป็นพิเศษเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายตามมาในภายหลังจากแบบกรมธรรม์เหล่านี้

จุดบอดที่ 1 (บทเรียนจากน้ำท่วม vs นโยบายภาครัฐ)

บทเรียนจากน้ำท่วม ก็เคยพิสูจน์มาแล้วให้รู้ว่าปัจจัยภายนอกจากการบริหารจัดการนั้น ไม่สามารถใช้สถิติมาจับได้ ตัวอย่างสมมติสำหรับสถานการณ์โควิด-19 เลย เช่น มีการปิดเมือง (Locked Down) กัน

ซ้ำกันไป หรือ มีกลุ่มคนต่อต้านการกักตัวเองขึ้นมา ทำให้มีการติดเชื้อมากเหมือนประเทศอิตาลี เป็นต้น โดยสถานการณ์ต่างๆ อาจทำให้โอกาสในการติดเชื้อมัน เป็นได้ตั้งแต่ 1% ไปจนถึง 80% ในช่วงชั่ววูบคืน จากนโยบายการจัดการได้ทุกเมื่อ ดังนั้นต้นทุนการเคลมของแบบประกันตัวนี้จึงไปผูกติดกับประสิทธิภาพการจัดการของรัฐบาลเสียมากกว่า

จุดบอดที่ 2 (เจออุบัติเหตุ vs ในวันที่โควิด-19 กลายเป็นแค่ใช้หวิดใหญ่ธรรมดา)

ถ้ามีการคิดค้นยาที่รักษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นจนมองว่าโควิด-19 เป็นเพียงแค่ไข้หวัดใหญ่ธรรมดา และไม่มีใครกลัวโควิด-19 อีกต่อไป ถึงจุดนั้น คนที่ซื้อประกันชนิดที่คุ้มครองแบบที่เจออุบัติเหตุ ก็คงยิ้มกันเป็นแถว จะติดเชื่อไปก็ไม่เป็นไร โดยเฉพาะคนที่กักตุนซื้อหลายๆ ภาวะกรรมเอาไว้ ถึงจะไม่ตั้งใจให้ไปติด แต่ก็จะไม่ระวังตัวอีกต่อไป จุดนี้ที่บริษัทประกันอาจลืมนึกถึงการเอาประกันภัยที่สูงกว่ามูลค่าทรัพย์สิน (Over Insurance) ของลูกค้าไปตั้งแต่ตอนพิจารณารับประกันภัย และมองว่าถึงอย่างไรลูกค้าก็คงจะระวังตัวเองไม่ให้ติดเชื่ออยู่แล้ว สรุปว่าถ้าลูกค้าทำหลายกรรมกรรมพร้อมกัน ประกอบกับความรุนแรงของโควิด-19 ที่ค่อยๆ ลดลงไป มันจะเป็นเหตุการณ์ที่บริษัทประกันจะขาดทุนมากมาย

จุดบอดที่ 3 (เงินเกษียณต่อวันได้เงินมากกว่าค่าจ้างรายวัน)

ประกันโควิด-19 บางแบบจะจ่ายผลประโยชน์แบบชดเชยรายวันเหมือนนอนโรงพยาบาลไปด้วย ซึ่งหลักการของการประกันคือ ต้องการให้ลูกค้าได้รับค่าชดเชยรายได้ที่ขาดหายไปจากการสูญเสียรายได้ในชีวิตประจำวันไป แต่ลองนึกภาพของวิกฤตเศรษฐกิจที่มีการตกงานกันมาก รายได้ประจำวันลดลงจากเดิมไปเยอะ ถ้าเกิดติดเชื่อขึ้นมา การเข้าโรงพยาบาลแต่ละครั้ง ก็คงอยากจะทำให้นานที่สุด จากที่ปกติอยู่แค่ 10 วัน ก็อาจจะยืดขึ้นไปเป็น 15 วัน เพราะค่าชดเชยจากประกันจะมากกว่ารายได้ปกติ โดยเฉพาะในภาวะเศรษฐกิจแบบนี้ จุดนี้เป็นจุดที่บริษัทประกันอาจจะลืมนึกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับบริษัทประกันที่กำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยสูงไป และ/หรือลูกค้าที่ทำหลายกรรมกรรมพร้อมกัน ซึ่งจะส่งผลทำให้ผู้เอาประกันภัยได้รับค่าชดเชยรายได้ต่อวันที่สูงมาก จนบางคนแทบไม่อยากไปทำงานเลย เหตุการณ์ขาดทุนอย่างนี้ก็ได้บ่อยถ้าบริษัทประกันรับขายเงินไป และไม่ได้พิจารณาการรับประกันภัยให้ดีเสียก่อน

ยิ่งไปกว่านั้น ลูกค้าที่ทำหลายกรรมกรรมพร้อมกัน อาจมีกลุ่มคนที่หัวใสหวังรวยทางลัดยอมเสี่ยงชีวิตติดโควิดเพื่อแลกกับเงินประกัน ซึ่งในกรณีนี้ไม่ต่างกับการวิ่งไปให้รถชนเพื่อเอาเงินค่าเสียหาย โดยบริษัทมีสิทธิ์ปฏิเสธการคุ้มครอง หรือ ให้สัญญาประกันภัยเป็นโมฆะ หากพบว่าผู้เอาประกันภัยมีภาวะภัยทางอุปนิสัย (Morale Hazard)* และ/หรือ ภาวะภัยทางศีลธรรม (Moral Hazard)** โดยการซื้อประกันภัยผิดวัตถุประสงค์ อย่างไรก็ตามการพิสูจน์ว่าผู้เอาประกันภัยมีภาวะภัยดังกล่าวเป็นการกระทำที่ยากและทำลายสำหรับบริษัทประกัน เป็นเหตุให้โดยปกติเวลาผู้คนทั่วไปซื้อประกันในแต่ละแห่ง บริษัทประกันจะต้องมีการสอบถามมาก่อนว่าเคยซื้อผลิตภัณฑ์กับบริษัทประกันอื่นมาก่อนหรือไม่ และเคยซื้อที่วงเงินเท่าไรมาก่อน จะได้ไม่ซื้อเยอะจนเกินไป ยกตัวอย่างเช่น ประกันรถยนต์ที่ปกติคนมักซื้อกัน จะเห็นว่ามันเป็นไปไม่ได้ที่จะมีคนซื้อกรรมกรรมพร้อมกัน 10 แห่ง แล้วเวลาเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนครั้งหนึ่งจะได้เงิน 10 เท่าเกินราคาค่ารถ ซึ่งเหตุการณ์แบบนี้จะป้องกันตั้งแต่บริษัทประกันพิจารณารับลูกค้าไว้ตั้งแต่ต้นไม่ให้วงเงินเกินไป (เรียกว่า บริษัทประกันภัยจะไม่ยอมให้จำนวนเงินเอาประกันภัยสูงกว่ามูลค่าทรัพย์สิน (Over Insurance) เพราะจะไปผิดหลักประกันภัย)

สรุปได้ว่า หากบริษัทประกันสามารถตรวจสอบและพบว่าลูกค้าซื้อประกันจากหลายแห่งเกินไป หรือ พิสูจน์ได้ว่าลูกค้ามีพฤติกรรมเจาะจงเอาตัวไปอยู่ในกลุ่มเสี่ยงเพื่อหวังเงินประกันทำกำไร ในบางบริษัทประกันอาจจะบอกล้างสัญญาได้ เพราะสามารถอ้างว่าสัญญานั้นผิดหลักการของการประกันภัยไป แต่ในทางปฏิบัติแล้วถ้าบริษัทประกันไม่ถามคำถามในใบสมัครว่าได้ทำประกันที่อื่นไว้แล้วหรือไม่ บริษัทประกันจะปฏิเสธได้ยาก

เหนือสิ่งอื่นใด การซื้อประกันโควิดถือเป็นการวางแผนชีวิตเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นแต่ควรศึกษาข้อมูลให้ดีก่อนตัดสินใจซื้อและไม่ทำให้ตัวเองหรือครอบครัวอื่นมีความเสี่ยงต่อการติดเชื่อเพียงเพราะคุณระมัดระวังตัวน้อยลงหลังจากทำประกันแล้ว

* ภาวะภัยทางอุปนิสัย (Morale Hazard) หมายถึง ภาวะหรือเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการเสี่ยงภัยสูงขึ้น อันเนื่องมาจากการกระทำตามอุปนิสัย มีใ้การกระทำโดยเจตนาทุจริต เช่น การประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้ติดเชื่อไวรัสโคโรนา 2019

** ภาวะภัยทางศีลธรรม (Moral Hazard) หมายถึง ภาวะหรือเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการเสี่ยงภัยสูงขึ้น อันเนื่องมาจากการกระทำอันไม่สุจริตเพื่อหวังผลประโยชน์จากการเอาประกันภัย เช่น ผู้เอาประกันโควิด-19 เจตนาติดเชื่อไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อหวังเงินค่าสินไหมทดแทน

จุดขาดทุนที่ 4 (เบี้ยทุกอายุเฉลี่ย แต่ต้นทุนไม่เฉลี่ย)

ทุกอายุใช้อัตราเบี้ยประกันภัยเฉลี่ยเท่ากันหมด แต่ความจริงแล้วปัจจัยต้นทุนของค่าเสียหาย (Loss cost) จะดูที่ “อัตราการติดเชื้อ (Loss frequency)” กับ “ความรุนแรงที่เกิดขึ้นหลังจากการติดเชื้อ (Loss severity)” ซึ่งทั้งสองปัจจัยจะแตกต่างกันตามแต่ละช่วงอายุ ดังนั้น บริษัทประกันภัยที่คุ้มครองผู้สูงอายุที่สูงกว่า 70 ปี โดยที่คิดเบี้ยประกันเท่ากันทุกช่วงอายุนั้น จะถือว่าเสี่ยงกว่าบริษัทอื่นมาก โดยเฉพาะบางแห่งที่ขายประกันโควิด-19 ให้กับทุกอายุแต่คิดเบี้ยประกันของผู้สูงอายุเท่ากับอายุอื่นๆ โดยตั้งสมมติฐานว่าทุกอายุจะเข้ามาซื้อประกันในสัดส่วนพอๆ กัน แต่สุดท้ายแล้วคนที่ซื้อประกันโควิด-19 ส่วนมากคือคนสูงอายุ และเมื่อต้นทุนของผู้สูงอายุเยอะกว่า ก็จะทำให้บริษัทประกันมีโอกาสขาดทุนได้ ยกตัวอย่างสมมติ เช่น เรามีสินค้า 3 ชิ้น ต้นทุนชิ้นแรก 5 บาท ชิ้นที่สอง 10 บาท ชิ้นที่สาม 15 บาท ถ้าเราคิดว่าจะขายจำนวนชิ้นได้เท่าๆ กัน ก็หมายถึงต้นทุนต่อชิ้นเฉลี่ยตรงกลางเท่ากับ 10 บาท (5 + 10 + 15 หารด้วย 3) เลยตั้งราคาขายไว้ที่ 12 บาท (เพื่อได้กำไร 2 บาท) แต่ตอนขายจริงๆ กลับมีแต่สินค้าชิ้นที่

สามที่ขายออก ต้นทุน 15 บาท ราคาขาย 12 บาท (แปลว่าขาดทุน 3 บาท) ซึ่งบริษัทประกันอาจเจอกับปัญหานี้อยู่ เพราะไปตั้งเบี้ยประกันภัยเฉลี่ยเท่ากันหมดทุกอายุ

จุดขาดทุนที่ 5 (สถิติเสียชีวิตจากโรคระบาดใหญ่ ในทุก 100 ปี กับวิวัฒนาการของไวรัส)

จากสถิติที่อ้างอิงประวัติศาสตร์ในอดีต ในทุก 100 ปี จะมีการแพร่ระบาดใหญ่ของไวรัส 1 ครั้ง ที่จะทำให้ทุกคนทั้งโลกจดจำไว้ในประวัติศาสตร์โลก ซึ่งครั้งล่าสุดคือใช้หวัดสเปน ปี ค.ศ. 1918 (เกิดขึ้นเมื่อประมาณ 100 ปีที่แล้ว) โดยในตอนนั้นมีคนเสียชีวิตประมาณ 50 ล้านคน ไวรัสได้มีการวิวัฒนาการและแบ่งออกเป็นระลอกคลื่นคือ คลื่นลูกที่หนึ่ง สามารถติดต่อกันง่ายตาย คนที่ติดในระลอกแรกนั้นจะไม่เป็นอันตรายถึงตาย หรืออัตราการตายจะไม่สูง แต่พอเปลี่ยนเป็นคลื่นลูกที่สอง ความรุนแรงเพิ่มพูนขึ้นจนสามารถทำให้คนตายเป็นจำนวนมาก แต่คนที่มียุคคุ้มกันจากคลื่นลูกแรกนั้นกลับจะมีโอกาสติดเชื้อได้น้อยกว่า และสุดท้ายก็เข้าสู่คลื่นลูกที่สาม ที่ไวรัสสามารถกลายพันธุ์ไปติดเด็กได้ง่ายมากขึ้นและทำให้คนตายมากขึ้น

ไปอีก ซึ่งตอนนี้เราอาจจะอยู่กันเพียงแค่คลื่นลูกที่หนึ่งเองก็ได้ และไวรัสกำลังซุ่มเงียบเพื่อแอบกลายพันธุ์อยู่ พร้อมรอที่จะเป็นคลื่นลูกที่สองและสามในไม่ช้า

อนึ่ง จุดบอดที่น่ากลัวที่สุดของประกันโควิด-19 คือ การตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่าจำนวนบุคคลากรการแพทย์และเตียงผู้ป่วยจะเพียงพอต่อการรักษา แต่ความเป็นจริงแล้ว ถ้าเกิดไม่เพียงพอเมื่อใด คนที่ติดเชื้อโควิด-19 จะไม่สามารถเข้าถึงโรงพยาบาลได้ ทำให้อัตราการตายจากคนติดเชื้อจะสูงขึ้นอย่างก้าวกระโดดทันที และกลับไปทวนดูให้โอกาสไปแพร่เชื้อกับคนอื่นมีมากยิ่งขึ้นไปอีก

ผมมองว่าการที่บริษัทประกันกล้าออกมารับประกันโควิด-19 นั้นเป็นเรื่องน่าภูมิใจสำหรับคนไทย ที่วงการประกันภัยยื่นมือออกมาแบกรับความเสี่ยงให้ แต่การขายประกันโควิด-19 ของบริษัทประกันภัยครั้งนี้ มันเหมือนกับกรโยชนหัวก้อยครับ ถ้าผลออกมาว่ามีการควบคุมพฤติกรรมหรือปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นได้

รัดกุมก็จะทำให้ผลประโยชน์ของบริษัทประกันภัยออกมาดีครับ แต่ถ้าผลออกมาเป็นอีกมุมหนึ่ง บริษัทประกันภัยก็อาจจะได้ไม่คุ้มเสียก็ได้ครับ บริษัทประกันที่ยึดคอนเซ็ปของการประกันภัยนั้น จะต้องสามารถรู้ล่วงหน้าโดยอาศัยสถิติที่มีและบอกว่าแบบประกันที่ขายอยู่นี้จะไม่ขาดทุน แต่แบบประกันโควิดนี้ยังมีจุดบอดของสถิติและความเสี่ยงที่ควบคุมไม่ได้ตามที่อธิบายมา ไม่ว่าจะเป็นแผลซ้ำรอยเดิมแบบนำท่วม วิวัฒนาการของยา การกักตุนหลายกรมธรรม์หรือแม้กระทั่งการวิวัฒนาการของไวรัสเป็นระลอกคลื่นที่เราไม่อาจรู้ได้ ทั้งหมดนี้ ผู้ที่ได้ซื้อประกันภัยไปแล้ว สามารถสบายใจได้ว่า จะได้รับความคุ้มครองและได้รับเงินตามที่บริษัทประกันเขียนไว้ในสัญญา

ในมุมมองของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยนั้น การตั้งเงินสำรองกรมธรรม์ประกันภัยสำหรับประกันโควิดนี้ไม่ใช่เรื่องง่ายครับ เช่น สมมติเก็บเงินมา 100 บาท ถ้าออกหัวจะจ่ายเคลม 150 บาท ออกก้อย จะจ่ายเคลม 20 บาท ถ้าตั้งสำรองไว้ตรงกลาง ก็หมายถึง $(150 + 20) / 2 = 85$ บาท และเนื่องจากผลลัพธ์มันสุดโต่งอย่างนี้ ถ้าต้องจ่าย 150 บาทจริง ก็แปลว่าตั้งสำรองไม่พอไป 65 บาท ทำให้บริษัทเข้าใจว่านักคณิตศาสตร์ประกันภัยทำหน้าที่บกพร่อง

ที่ตั้งสำรองต่ำไป แต่ถ้าต้องจ่าย 20 บาทจริง ก็แปลว่าตั้งสำรองเกินไป 65 บาท ทำให้บริษัทเข้าใจว่านักคณิตศาสตร์ ประกันภัยตั้งสำรองสูงเกินไปทำไม เป็นต้น

สุดท้ายนี้ สงครามยังไม่จบ อย่าเพิ่งนับศพทหาร ก็อดเป็นห่วงบริษัทประกันภัยไม่ได้ครับ ยิ่งถ้าเร่งขายกันจนเยอะเกินไปและไม่พิจารณาถึงความเสี่ยงในระยะยาวให้ดีพอ และถ้าโชคไม่ดีเกิดเหตุการณ์พลิกโผ อาจจะต้องจ่ายเคลมมหาศาลแบบเมื่อสมัยที่น้ำท่วมในตอนนั้นก็เป็นที่ได้แต่ถ้าโชคดี อันนี้ก็ถือเป็นกำไรของบริษัทประกันภัยที่ได้

ขายครับ แต่ไม่ควรขายเยอะจนเกินไป เพราะถ้าขายโดยไม่ได้มีสถิติที่แท้จริงรองรับ มันเป็นความเสี่ยงที่ควบคุมไม่ได้จากทฤษฎีทางสถิติ ทั้งนี้ ในมุมมองของผู้บริหารนั้น อาจมองว่าถ้าเกิดขาดทุนหรือตั้งราคาเบี้ยที่ไม่เพียงพอ ก็ได้แต่ต้องทำใจ ถือว่าเป็นค่า marketing cost หรือ ค่าใช้จ่ายทางการตลาดไป แบบจำลองสำหรับการกำหนดราคา และการคำนวณสำรองเงินประกันภัยนั้นจึงต้องมองแบบวิธี stop loss กันมากกว่า ซึ่งเป็นวิธีที่พิเศษและแตกต่างจากแบบประกันทั่วไป

บทบาทของสมาคมประกันวินาศภัยไทยในช่วงโควิด

สมาคมประกันวินาศภัยไทยได้เข้ามามีบทบาทกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในหลายด้าน ยกตัวอย่างเช่นสมาคมประกันวินาศภัยได้มีการติดตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 มาโดยตลอด และได้มีการประชุมหรือร่วมกับสำนักงาน คปภ. อย่างต่อเนื่องเพื่อร่วมกันกำหนดมาตรการช่วยเหลือผู้เอาประกันภัย โดยขณะนี้ได้มีการกำหนดมาตรการช่วยเหลือผู้เอาประกันภัยรถยนต์แล้ว ดังต่อไปนี้

1. ผู้เอาประกันภัยที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ผู้ประกอบการขนส่ง รวมถึงเจ้าของรถยนต์ที่ไม่ได้ใช้งานในช่วงการระบาดนี้ สามารถแจ้งบริษัทประกันภัยเพื่อหยุดการใช้รถได้ โดยบริษัทประกันภัยจะคืนเบี้ยประกันภัยให้ในช่วงระยะเวลาที่แจ้งหยุดการใช้รถ หรือผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกให้บริษัทประกันภัยขยายระยะเวลาคุ้มครองออกไปตามระยะเวลาที่หยุดการใช้รถได้เช่นกัน
2. ผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกทำประกันภัยแบบระยะสั้นได้ ทั้งแบบรายวัน รายเดือน หรือรายไตรมาส เพื่อลดภาระในการชำระเบี้ยประกันภัย

3. บริษัทประกันภัยได้รับอนุญาตจากสำนักงาน คปภ. ให้ลดเบี้ยประกันภัยรถยนต์ได้ต่ำกว่า อัตราที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยลดสูงสุดได้ถึง ร้อยละ 30 ตามความเสี่ยงที่เปลี่ยนแปลงไป
4. บริษัทประกันภัยกำหนดให้ผู้เอาประกันภัย สามารถผ่อนชำระเบี้ยประกันภัยได้สูงสุด ถึง 180 วัน

อีกทั้งได้ร่วมมือกับคำสั่งจากสำนักงาน คปภ. ใน เรื่องการขยายระยะเวลาผ่อนผันเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัย โดยกำหนดไว้ว่า กรมธรรม์ประกันภัยสุขภาพที่หรือกรมธรรม์ ประกันภัยที่มีความคุ้มครองเดียวกันที่ครบกำหนดระยะเวลา ผ่อนผันการชำระเบี้ยประกันภัย ในระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2563 บริษัทอาจขยาย ระยะเวลาผ่อนผันออกไปอีก 60 วันนับแต่วันระยะเวลาผ่อน ผันเดิม

บทบาทของสมาคมประกันชีวิตไทยในช่วงโควิด

สมาคมประกันชีวิตไทยได้เข้ามามีบทบาทกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เช่นเดียวกัน ดังเช่น สมาคมประกันชีวิตไทยโดยความร่วมมือของบริษัทสมาชิกได้จัดสรรเงินจำนวน 1.5 ล้านบาท ผ่าน สำนักงาน คปภ. เพื่อจัดซื้อกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ให้แก่บุคลากรทางการแพทย์ที่ทำหน้าที่ในการช่วยเหลือประชาชนผู้ได้รับผลกระทบอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้ ความคุ้มครองที่บุคลากรทางการแพทย์ จะได้รับคือหากตรวจพบเชื้อไวรัสโควิด-19 จะได้รับความคุ้มครองทันทีเป็นจำนวนเงิน 50,000 บาทต่อคน อีกทั้งได้ร่วมมือกับคำสั่งจากสำนักงาน คปภ. ในเรื่องการขยายระยะเวลาผ่อนผันเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันชีวิต โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ในกรณีที่ครบกำหนดระยะเวลาผ่อนผันการชำระ เบี้ยประกันภัย ในระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2563 บริษัท อาจขยายเวลาผ่อนผันออกไปอีก 60 วันนับตั้งแต่นั้นครบระยะเวลาผ่อนผัน
2. ในกรณีที่กรมธรรม์ประกันชีวิตสิ้นผลบังคับ ในระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2563 หากผู้เอาประกันภัยขอต่ออายุกรมธรรม์ประกัน ชีวิต หรือกลับคืนสู่สถานะเดิมของกรมธรรม์ประกันชีวิต ภายในหกเดือน บริษัทอาจยกเว้นดอกเบี้ยในระหว่างนั้น

3. ในกรณีที่มีการนำมูลค่าเวนคืนมาชำระเบี้ยประกันภัยโดยอัตโนมัติ หรือมีการกู้ยืมเงินตามกรมธรรม์ในระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2563 บริษัทอาจยกเว้นหรือปรับลดดอกเบี้ยให้แก่ผู้เอาประกันภัยเป็นเวลาไม่เกินหกเดือนด้วยก็ได้

ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่าภาคธุรกิจทั้งประกันชีวิตและวินาศภัยให้ความสำคัญและมีความเป็นห่วงเป็นใยประชาชนและบุคลากรผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา-19 เป็นอย่างยิ่ง

เป้าหมายในการดำเนินงานที่ควรคำนึงถึงและสำคัญอย่างยิ่งของสมาคมประกันชีวิตและวินาศภัยไทยในปี 2563 คือ ให้ผู้คนทั่วไปได้รับรู้ถึงหน้าที่และความสำคัญของ นักคณิตศาสตร์ประกัน และให้รับรู้ว่าคุณคณิตศาสตร์สามารถทำได้มากกว่าการคำนวณแค่ตัวเลขทั่วไป แต่ยังมีความรู้รอบด้าน รู้เรื่องธุรกิจหลากหลายมุมมองและสามารถสื่อสารเป็นกับผู้คนทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กร การที่มีการตั้งเป้าหมายในรูปแบบนี้นอกจากจะเป็นการให้ผู้คนรับรู้ถึงความสำคัญของอาชีพนี้แล้ว ยังเป็นการกระตุ้นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยให้มีการพัฒนาความสามารถของตัวเองอีกด้วย เนื่องจากนักคณิตศาสตร์ประกันภัยส่วนใหญ่อาจมีความสามารถเพียงแคในด้านการคำนวณ

อย่างเดียว ซึ่งไม่เพียงพอในการวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ได้ ส่วนในด้านของการสื่อสาร นักคณิตศาสตร์ประกันภัยส่วนใหญ่สามารถสื่อสารกับคนที่ประกอบในสายอาชีพเดียวกันได้โดยใช้ภาษาวิชาการ แต่นักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่สามารถสื่อสารกับคนที่ไม่ได้อยู่ในสายอาชีพนี้หรือคนทั่วไปได้นั้นยังมีน้อยอยู่มาก ซึ่งการที่นักคณิตศาสตร์ประกันภัยจะสามารถเติบโตในสายอาชีพนี้ได้ในอนาคตก็ควรที่จะเร่งฝึกฝนความสามารถที่กล่าวมานี้เพื่อให้ตัวเองมีความโดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ ในปัจจุบัน ฉะนั้นหนึ่งบทบาทของสมาคมประกันไทยก็คือ การขอความร่วมมือกับ คปภ. เพื่อจัดทำมาตรฐานการพัฒนา นักคณิตศาสตร์ประกันภัย ให้มีความสามารถที่เหมาะสมกับการทำงานในสายอาชีพนี้ อีกนัยหนึ่ง คือ การขอความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นเพื่อสร้างประโยชน์ในการทำงานมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการขอความร่วมมือกับคปภ., สมาธุรกิจประกันภัย, สมาวิชาชีพบัญชี หรือ สมาคมฟินเทคไทย

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอาจส่งผลกระทบต่ออาชีพนักคณิตศาสตร์ประกันภัยเช่นเดียวกัน ทางสมาคมประกันวินาศภัยก็ได้ประชาสัมพันธ์ให้มีความตระหนักถึงเทคโนโลยีที่จะมาทำงานแทนบุคคลในสายอาชีพนี้เช่นระบบ Artificial Intelligence หรือ AI ที่สามารถทำงานที่เป็นรูปแบบ Routine แทนมนุษย์ได้แล้ว ซึ่งสิ่งนี้ทำให้นักคณิตศาสตร์ประกันภัยต้องตื่นตัวและเร่งพัฒนาความสามารถของตน ให้เหนือกว่างานที่ AI สามารถทำแทนได้

สรุป

จากเนื้อหาที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ก็พอจะสรุปได้ว่าการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ครั้งนี้มีผลเสียต่อภาพรวมมากมาย แต่ในวิกฤตย่อมมีโอกาสนี้ที่เราต้องแสวงหาและคว้าเอาไว้เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำรงอยู่ต่อไปได้ ทั้งนี้ ในส่วนทิศทางของธุรกิจประกันวินาศภัยในช่วงการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ก็เป็นทิศทางที่เหล่าบริษัทประกันจะต้องเจอกับการเปลี่ยนแปลงมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ นโยบายที่ภาครัฐประกาศใช้กับประชาชนจนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตประจำวันของพวกเขา หรือจะเป็นเรื่องของสถานะเศรษฐกิจที่ปฏิเสธไม่ได้ว่าไม่ค่อยสู้ดีนักเท่าไร หรือจะเป็นในด้านวิวัฒนาการของไวรัสกับด้านการแพทย์อีก โดยสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่จะเปลี่ยนแปลงข้อมูลที่นักคณิตศาสตร์ประกันภัยจำเป็นต้องใช้ในการคิดคำนวณหรือใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ

อีกด้วย นักคณิตศาสตร์ประกันภัยต้องให้ความสนใจและเรียนรู้กับสิ่งเหล่านี้อย่างมาก

ถ้าทำได้ก็จะสามารถพาบริษัทก้าวข้ามผ่านวิกฤตที่ต้องเจอในครั้งนี้ได้อย่างแน่นอน และทางสมาคมประกันวินาศภัยไทยก็ไม่ได้นิ่งเฉย แต่ยังเห็นความสำคัญของธุรกิจการประกันภัยภายใต้วิกฤตการแพร่ระบาดในครั้งนี้ โดยได้มีการเข้ามาให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ มากมาย เช่น มีการติดตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 หรือจะเป็นการประชุมหารือร่วมกับสำนักงาน คปภ. เพื่อร่วมกันกำหนดมาตรการช่วยเหลือผู้เอาประกันภัย เป็นต้น ถึงแม้สถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 จะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจโลกและระบบเศรษฐกิจไทย แต่ทางสมาคมธุรกิจประกันวินาศภัยไทยยังคงทำหน้าที่ในการเป็นผู้บริหารความเสี่ยงมืออาชีพให้กับภาครัฐและเอกชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับภาครัฐในการช่วยเหลือผู้เอาประกันภัยอย่างเต็มความสามารถ

สุดท้ายนี้ผมก็มีความรู้สำหรับการเลือกซื้อประกันโควิด-19 ในช่วงนี้ให้ได้รับผลประโยชน์และความคุ้มครองสูงสุดและไม่ต้องไปเสียกับประกันที่อาจจะไม่ให้ความคุ้มครองตามที่ได้ออกไว้ โดยหวังว่าข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านหลาย ๆ คนที่กำลังจะเลือกซื้อประกันโควิดในช่วงนี้

3 ข้อต้องรู้ ข้อประกันโควิดให้คุ้มครองได้จริง

1 ตอบคำถามในใบสมัครให้ครบและถูกต้องตามจริง

การที่ในใบสมัครการทำประกันโควิด-19 ไม่ได้ถามว่าเคยทำประกันกับที่อื่นมาก่อนหรือไม่ แล้วบริษัทประกันได้รับประกันไป อาจก่อให้เกิดการเอาประกันภัยที่สูงกว่ามูลค่าทรัพย์สิน (Over Insurance) ของลูกค้าไป ซึ่งทำให้ผิดหลักการประกันภัยและกลายเป็นการเก็งกำไรไป ดังจะเห็นมีคนตั้งคำถามว่า “หากเราทำประกันภัยแบบตรวจเจอไวรัสสับจ่ายบับกับหลายๆ บริษัทประกันพร้อมกัน พอตรวจเจอเข้าจริงๆ เราจะได้เงินจากทุกบริษัทประกันเลยหรือไม่” ซึ่งคำตอบคือได้จริง แต่อาจจะไม่ได้ทุกกรณีไป ถ้าบริษัทประกันภัยพิสูจน์ได้ในภายหลังว่าตอบคำถามไม่ตรงตามจริง แล้วมีการซื้อประกันไปเพื่อเก็งกำไร

2 ลักษณะผลประโยชน์ที่เกิดจากโควิด-19 และที่ไม่ได้เกิดจากโควิด-19

แบบประกันโควิด-19 ที่คุ้มครองกันปกติจะมี 4 แบบคือ แบบเจอบับจ่ายเงินก้อนให้บับ แบบจ่ายค่ารักษาตามจริง (ไม่เกินวงเงินสูงสุดที่เลือกไว้) แบบจ่ายค่าชดเชยรายวัน (เวลนอนโรงพยาบาล) และแบบที่เสียชีวิตหรือใกล้ตาย เช่น เข้าโคม่า เป็นต้น แต่จะสังเกตเห็นว่าแบบประกันโควิด-19 บางตัว จะใส่เรื่องความคุ้มครองอุบัติเหตุเข้าไปด้วย อันนี้ไม่ได้เกี่ยวกับโควิด-19 แต่เป็นการขายฟ่วงเป็นแพ็คเกจเข้าไปด้วย หรือจะถือว่าเป็นการแถมหรือไม่ก็แล้วแต่ อันนี้คงต้องลองพิจารณาเรื่องราคากันเอง

3 ระยะเวลาการรอคอยประกัน

เงื่อนไขแบบประกันส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาการรอคอย 14 วันชัดเจน แต่ถ้ามีแบบไหนที่เขียนว่า “คุ้มครองได้ทันที ถ้าไม่สงสัยว่าตัวเองติดเชื้อมาก่อน” แบบนั้นต้องอ่านสัญญาให้ดี เพราะคำว่า “ไม่สงสัย” นั้นนิยามได้ยากมาก ต้องไปพิสูจน์กันอีกเยอะ เงื่อนไขในสัญญาต้องอ่านให้เคลียร์ เรื่องอาจจะยุ่งยากถ้าต้องมาโต้แย้งกันตอนจ่ายเคลม

BEING UNIQUE LIFE

REINSURANCE SOLUTIONS PROVIDER

www.thairelife.co.th

20th **THREL**
ANNIVERSARY
THAIRE LIFE ASSURANCE PCL.

ไทย
ประกัน
ชีวิต

๓
เจ็บ
ยังไม่
ไม่ไหว
จน?

HEALTH FIT

ทุกคำตอบ
เรื่องค่ารักษาพยาบาล

ไทยประกันชีวิต เป็นทุกคำตอบของชีวิต
โทร. 1124